

ÁFRA JÁNOS

Visszavonulás

*Vonatablaktól nézem a tájat, téged:
tőlem szinte egyformán különültök el,
bizonytalan, hol kezdődik a természet,
s hajadat igazító kezéd hol ér véget.
Abogy a puha szájszéleket rúzsozod,
mozdulataid a teret feketére színezik,
de ha a távolság egybe is fésül helyeket,
tömegeket és üres vágányokat, végül
úgyis elválík mind, ami elválasztható,
mi pedig hozzászokunk egy távolsághoz.*

*Ablak és kerítés mögött tisztul a táj:
paneltömberdőbe torlódik a horizont,
honnan gyárkémények ontják a lelkeket,
megindulnak feléd egy szemétdomb
kiürült szatyrai, fennakadnak félúton,
keresztbetört gerendák fémbugyalain –
zászlók, amíg ütemesen intenek feléd,
mintha lehetne bármiféle üzenetük.
Remegésükben morzsekőd a múlt,
nem te, a múltad emlékezik.*

*A vonatról leszállva látnod kell:
egy út végén várossá rendeződnek
össze benyomásaid. Abba az irányba
indulsz el sajnálkozás és örömködés
betonlapjain, majd beléd hasít a várakozás
félelme, mert lassan elkerülhetetlen lesz
a kirakatokba rendeződő feltárulkozás.
Gondjaid egybefésülik a képeket fejedben,
végül pedig megérted: kiszámíthatatlan
sokaság vagy önmagadban is.*

A mozdulatok hidege

*Láttam arcokra mély ráncokat kúszni,
láttam nyitott szájakat megfeszülve köpni,
láttam a vörös kezek ökölbesorulását
és szemekben megszünni a szeretet pulzusát,*

*mikor a vér a kitágult pupilla köré tolult,
mikor levegőért kapkodva a beszéd elszorult,
mikor a gyors szívverésben a béke megrepedt,
mert hiú izzás kezdődött a szájjpadlás felett.*

*Mi nem a megcsalástól, a félelemtől félünk,
bogy kimerült szemekben csata után mit érzünk.
Falba tört kezek, arcba tört szavak, de miért?
S ha nem is történt semmi, az egész mit ért?*

*Megbocsájt a kéz, a szem s a száj egymásnak,
pedig tudod, a vitában együtt mutattak másnak,
s remegsz, mintha félni kéne, nyugtoddan mi lesz –
ha magára marad a féltékenység, majd mit érez.*

*Mert külön életet élnek az indulatok köztünk,
fáradtan megpihennek arcokon, míg veszekszünk,
aztán fémesen nyugodt, dermesztő eszközt hagynak
két egymást boncoló jövőbeli mozdulatnak.*

KORPA TAMÁS

Metapillanat XX.

(a hazugságról)

XX.

*irdatlan árnyékot vet egy énekesmadár csőre, szavak
a vízcseppekkel megrakott borókaágra, szavak
rápibent és most megkímél, szavak
pibenőnapok pöttyei a teruban, csak szavak
a denevér vadászterülete, szavak
a sötétzóna egy szó, a porlepett szírom
a víznyelőkaknák remegése egyenként, szavak
a völgyre lerakódó fény, egy gombóc avarkrém
a szikla tölcserén, csak szavak
szétpakolt winchester, szavak, a prém csak egy szó
esővíz koppan a völgykút tükkrén, szavak
felhők vándorló foltjai domborzaton, szavak
fejre állt BMX leszakadt bowdene, szavak
apró érintés óvóhelyünk függönyén, szavak
sztalagmitok erekciója, bűvópatakok erezete, szavak
a korai higgadt fagy a Kru ovice beroppant dobozán, szó*